

forskellige løsninger til forskellige mennesker i forskellige situationer. Derfor skal Socialdemokraterne sådan set have tak for at rejse debatten, for det er vigtigt, at vi hele tiden holder regeringen til ilden.

Når jeg siger, at vi skal holde regeringen til ilden, er det jo ikke det samme, som at vi skal opfordre regeringen til at gøre noget, for regeringen er allerede i fuld gang med at gøre noget. Der sker en lang, lang række tiltag fra regeringens side, men det, som vi kan med det her forslag, er jo at holde regeringen til ilden og hele tiden minde regeringen om, at det her er noget, som vi er optaget af i Folketinget, og det er alle partierne, hører jeg. Vi er optaget af den her problemstilling. Derfor skal regeringen selvfølgelig holdes til ilden.

Men det er jo ikke kun regeringen. Det er også sådan, at Folketingets partier, stort set alle partier, hvert år, når vi sidder og har satspuljeforhandlinger, jo er enige om, at det her er en gruppe, vi skal tage os af. Og satspuljebestemmelserne bliver også brugt på det her område, og det er jo både i forhold til erhvervsministeren og socialministeren og transportministeren. Der er det jo ikke kun transportministeren, vi taler om. Jeg kan forstå, at forslagsstillerne er meget optaget af, at vi husker, at det her er bredere end kun et transportmæssigt anliggende.

Men regeringen er altså på vej med en lang række tiltag og har allerede gennemført flere tiltag. Derfor kan man sige, at der for så vidt ikke er nogen grund til at stemme forslaget her igennem, hverken at stemme for eller imod eller lade det komme til en anden behandling i det hele taget, det er der ingen grund til, for det, der er meningen, og det, som forslaget kan være med til, er, at vi holder debatten i gang og sørger for at holde fokus på netop de blinde og de svagsynede og sørger for, at de har nogle rigtig gode forhold.

Når vi ser på den måde, som Socialdemokraterne har udformet beslutningsforslaget på, så synes jeg, at man fokuserer meget på den ene mulighed for hjælp, nemlig den individuelle hjælp, hvor man går ind og tager den blinde i hånden og hjælper den blinde rundt i samfundet bogstavelig talt. Der synes jeg nok, vi skal huske, at der også findes andre muligheder. Der findes jo også muligheder for, at man kan ud-danne og træne den blinde til på egen hånd at komme rundt i samfundet, og det er jo ikke uvæsentligt. Jeg ved godt, at det er to vidt forskellige ting. Det er ikke, fordi vi skal foretrække

det ene frem for det andet, for jeg tror, at begge dele er nødvendige, men Socialdemokraterne glemmer den del, der hedder, at blinde og svagsynede selvfølgelig også har deres eget liv, de har da også en værdighed. Og det er altså en langt større succes for en blind eller svagsynet at blive trænet til og uddannet til at kunne færdes på egen hånd. Det er jo en kæmpe succes og ikke bare – i citationstegn – at man ringer efter en taxa, som kan køre en ned til busstoppestedet. Det ville jo være en langt større succes, hvis man selv ville være i stand til at finde derned.

Så jeg tror, det er vigtigt, at vi også prøver at brede debatten ud på det her punkt, og ikke kun ser på, hvordan vi kan hjælpe direkte, men også på, hvordan man kan give hjælp til selvhjælp.

Lad mig afslutningsvis sige, at et af de punkter, som Socialdemokratiet har listet op i forslaget, som jeg faktisk er meget enig i, er punkt 3, der handler om muligheden for at yde mere end 15 timers hjælp pr. måned. Jeg har altid haft lidt svært ved at forstå, hvorfor man enten skal give op til 15 timer pr. måned eller en fuldstændig hjælp 24 timer i døgnet, hver eneste dag i hele måneden. Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan have et eller andet derimellem, for der kunne jo godt være nogle behov, der f.eks. tilsiger 20 timer eller 30 timer.

Men man er faktisk i den situation, at hvis en person har brug for 30 timers hjælp, så skal vedkommende have døgnhjælp. Så skal en handicaphjælper kobles på 24 timer i døgnet, for ellers kan der ikke gives 30 timer om måneden. Det er jo helt vanvittigt, at man ikke har en større mulighed for fleksibilitet, men det erovre i Socialministeriets regi, og jeg tror, at vi, når vi når frem til de næste satspuljeforhandlinger, skal prøve at se, om vi ikke ved fælles hjælp kan få blødt lidt op for den bestemmelse. Det vil vi i hvert fald fra De Konservatives side medvirke til.

Men forslaget, som det ligger her, kan vi ikke støtte, for der er for så vidt ikke nogen grund til at vedtage forslaget. Vi er allerede i fuld gang.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste er så den radikale ordfører, nemlig fru Bente Dahl.

Bente Dahl (RV):

I mange år har jeg haft en klaverstemmer, som er blind. I mere end 20 år er han kommet rundt til de forskellige steder, hvor jeg har boet i de år, og har stemt mit klaver. Han stemmer klaverer over